

น้ำกระด้าง (Hard Water)

10

จุดประสงค์

1. เพื่อศึกษาน้ำกระด้างแต่ละประเภท
2. เพื่อวิเคราะห์หาความกระด้างของน้ำ
3. เพื่อศึกษาเทคนิคในการกำจัดความกระด้างของน้ำ

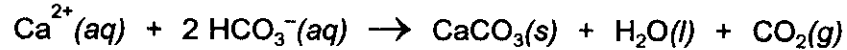
ทฤษฎี

น้ำกระด้าง (Hard Water) เป็นน้ำที่มีแคลเซียมไอออนของโลหะบางชนิดละลาย เช่น Ca^{2+} Mg^{2+} และ Fe^{2+} ซึ่งมีผลต่อสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ทำให้น้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีความสามารถในการทำความสะอาดของสบู่และยังเกิดฟองได้ยาก นอกจากนี้ในทางอุตสาหกรรมที่ต้องใช้น้ำร้อนในโรงงาน จะพบว่ามีตะกอนเกิดขึ้นในหม้อต้มน้ำของโรงงานถ้าน้ำที่ใช้เป็นน้ำกระด้าง ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการกำจัดตะกอน และมีผลต่อการขนน้ำผ่านทางท่อ เพราะคาร์บอเนตที่เกิดขึ้นจะไปอุดตันและเคลือบที่แท่งค้ำน้ำได้ และอาจจะมีผลต่อกระบวนการทางเคมีในโรงงานอุตสาหกรรม

น้ำกระด้างแบ่งออกได้ 2 ชนิด ตามชนิดของเกลือ

1. น้ำกระด้างชั่วคราว (*temporary hardness*) เป็นน้ำกระด้างที่สามารถกำจัดความกระด้างออกไป ด้วยวิธีการต้ม เป็นน้ำที่มีไอออนไฮโดรเจนคาร์บอเนต (HCO_3^-) ปนอยู่ เมื่อนำไปต้มจะเกิดการตกตะกอนของโลหะ ทำให้น้ำหายกระด้างได้

น้ำกระด้าง

2. น้ำกระด้างถาวร (permanent hardness) น้ำกระด้างชนิดนี้ไม่สามารถกำจัดความกระด้างออกไปด้วยวิธีการต้มได้ เนื่องจากมีแอนไอออนของคลอไรด์ ไอออน (Cl⁻) หรือ ซัลเฟตไอออน (SO₄²⁻)

ความกระด้างของน้ำ หมายถึง ความสามารถในการจะทำให้สบู่ตกตะกอนได้โดยไอออน Ca³⁺ และ Mg²⁺ ในน้ำเป็นส่วนใหญ่ แต่อาจจะตกตะกอนโดยไอออนตัวอื่น เช่น Al³⁺, Fe²⁺, Mn²⁺, Sr²⁺ และ Zn²⁺ ได้ด้วย แต่เนื่องจากไอออน 2 ตัวแรก คือ Ca²⁺ และ Mg²⁺ มีมากในน้ำธรรมชาติ ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้ Ca²⁺ ที่อยู่ในรูป CaCO₃ (มิลลิกรัมต่อลิตร, mg/L หรือ ppm) เป็นตัววัดระดับความกระด้างของน้ำ (degree of hardness, dH) ดังนั้นจึงแบ่งระดับความกระด้างของน้ำเป็น 4 ระดับ ตามปริมาณของ CaCO₃ ที่พบ

ความเข้มข้นของ CaCO ₃ (mg/L)	ระดับความกระด้าง
0 ถึง < 75	น้ำอ่อน
75 ถึง < 150	น้ำกระด้างปานกลาง
150 ถึง < 300	น้ำกระด้าง
> 300	น้ำกระด้างมาก

ในบางประเทศอาจใช้หน่วยวัดความกระด้างของน้ำต่างกัน ซึ่งสามารถแยกและแปลงผันหน่วยได้ ดังตาราง

CONVERSION OF WATER HARDNESS UNITS						
Water Hardness Unit Definition	International recommended mmol/litre	Physical measures mval/litre	America & states PPM	English °e	French °f	German °dH
1 mmol/litre	1	2	100	7,0	10,00	5,6
1 mval/litre	0,5	1	50	3,5	5,00	2,8
1 PPM	0,01	0,02	1	0,070	0,10	0,056
1 °e	0,1429	0,285	14,29	1	1,429	0,7999
1 °f	0,10	0,20	10,00	0,700	1	0,5599
1 °dH	0,1786	0,357	17,86	1,250	1,786	1

โดยที่ แต่ละหน่วยวัดมีความหมาย ดังนี้

mmol/litre = 100mg CaCO₃ per 1000 ml water

mval/litre = 28 mg CaO หรือ 50 mg CaCO₃ per 1000 ml water

PPM = 1 part CaCO₃ per million = 1 mg CaCO₃ per 1000 ml water

°e = 1 grain CaCO₃ per gallon = 14,3 mg CaCO₃ per 1000 ml water

°f = 10 mg CaCO₃ per 1000 ml water

°dH = 10 mg CaO per 1000 ml water

วิธีการหาความกระด้างของน้ำ

1. การคำนวณ โดยใช้สมการในการคำนวณความกระด้างของน้ำจากผลการแยกหาความเข้มข้นของแคลเซียมและแมกนีเซียม

$$\text{Hardness, mg equivalent/L CaCO}_3 = ([\text{Ca, mg/L}] \times 2.497) + ([\text{Mg, mg/L}] \times 4.116)$$

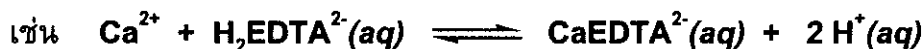
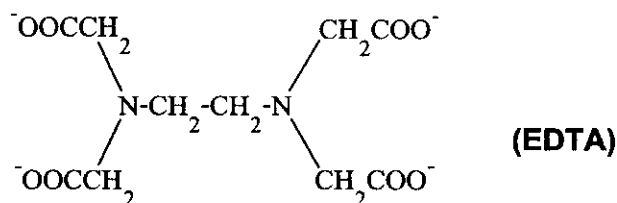
2. เทคนิคการไทเทรตด้วย EDTA (EDTA Titrimetric Method) โดยการทำปฏิกิริยาของโลหะกับสารละลาย EDTA (Ethylene Diamine TetraAcetate) โดยอยู่ในรูปของ disodium salt : Na₂H₂Y (Y คือ EDTA) เกิดไอออนเชิงซ้อนที่คงตัว

น้ำกระด้าง

ในสารละลายที่มี pH ต่างๆ กัน ขึ้นอยู่กับชนิดของไอออนของโลหะนั้นๆ ถ้าให้ M^{2+} แทนไอออนของโลหะ ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจะเป็นดังสมการ

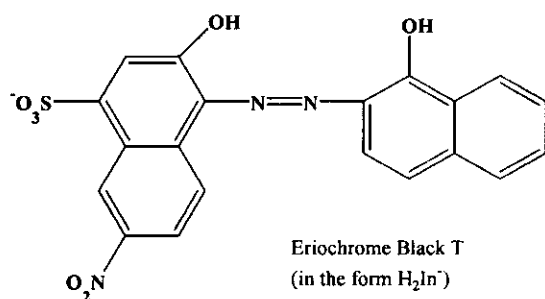

EDTA เป็นลิแกนด์ชนิดพอลิเดนเทต ที่มีโครงสร้างที่สามารถจับกับโลหะอื่นได้ 6 ตำแหน่ง คือ ที่หมู่คาร์บอกซิลทั้ง 4 ตำแหน่ง และที่อิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวของไนโตรเจนอีก 2 ตำแหน่ง มีประจุเป็น -4

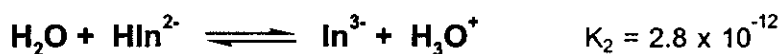
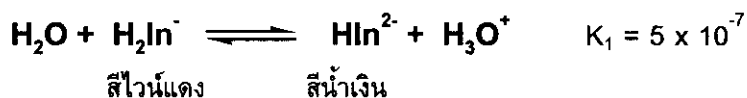

จากสมการปฏิกิริยา พบว่า 1 โมล ของ EDTA สามารถทำปฏิกิริยาพอดีกับโลหะ 1 โมล เกิดเป็นไอออนเชิงซ้อนที่ไม่มีสี ดังนั้นจึงต้องอาศัยอินดิเคเตอร์เพื่อสังเกตการเกิดปฏิกิริยา โดยจะเกิดไอออนเชิงซ้อนที่มีสีกับไอออนของโลหะที่มีความเข้มข้นอย่างน้อย $10^{-7} - 10^{-6}$ โมลต่อลิตร

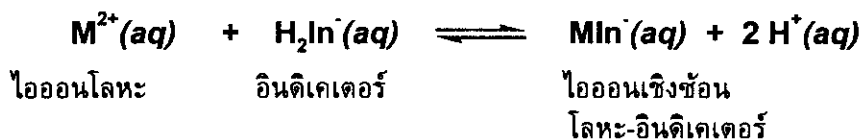
อินดิเคเตอร์ส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นจำพวกสีย้อม (dye) ที่นิยมใช้คือ Eriochromeschwartz-T หรือ Eriochrome Black T (หรือเรียกว่า Erio-T) เป็นเกลือโซเดียมของกรดอ่อน ที่มีชื่อทางเคมีว่า sodium 1-(1-hydroxy 2-naphthylazo) 6-nitro 2-naphthol 4-sulfonate เขียนสูตรแบบย่อได้เป็น NaH_2In ที่ $pH = 10$ จะแตกตัวอยู่ในรูปของไอออนอิสระ (HIn^{2-}) ที่มีสีน้ำเงิน แต่เมื่อเกิดสารประกอบเชิงซ้อนกับโลหะจะให้สีไวน์แดง

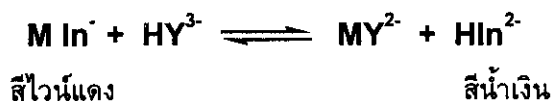
สภาวะ	ในรูป	สี
กรด	H_2In^-	ไวน์แดง
	HIn^{2-}	น้ำเงิน
เบส	In^{3-}	ส้ม

โลหะไอออนสามารถทำปฏิกิริยากับ Erio T (หรือ H_2In^-) ได้ สารประกอบเชิงซ้อนสีไวน์แดงของ MIn^- ดังสมการ

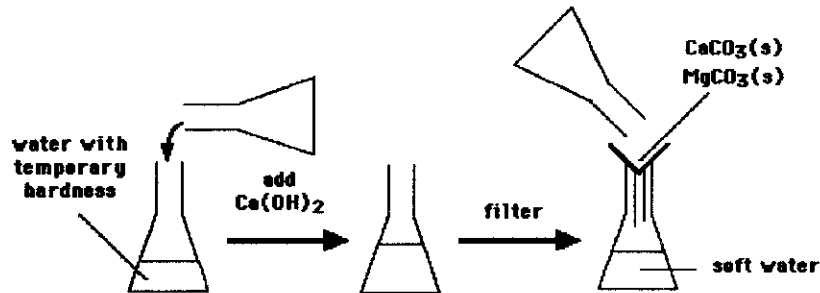
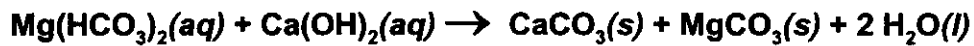
MIn^- เป็นไอออนเชิงซ้อนที่ไม่เสถียร ดังนั้น EDTA ซึ่งเป็นไอออนเชิงซ้อนที่มีความแรงกว่า Erio T เมื่อถูกเติมลงไป ใน MIn^- จึงสามารถที่จะดึงไอออนของโลหะจาก MIn^- มาทำปฏิกิริยาได้ ที่จุดยุติจะสังเกตเห็นสีน้ำเงินของ Erio T เกิดขึ้น

ถ้า น้ำกระด้างมีไอออนของโลหะอื่น เช่น อลูมิเนียม โคบอลต์ นิกเกิล (มากกว่า 20 มิลลิกรัม/ลิตร) เหล็ก(มากกว่า 30 มิลลิกรัม/ลิตร) และทองแดง ปนอยู่ จะไปมีผลต่อจุดยุติของการไทเทรต จำเป็นต้องเติมสารยับยั้ง (inhibitor) เช่น โซเดียมไซยาไนด์ โซเดียมซัลไฟด์ ลงไป

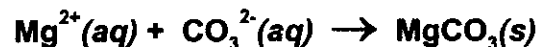
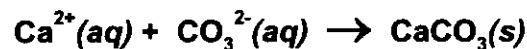

1.2 กระบวนการของ Clark (Clark's process) วิธีการนี้จะเติมแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (ปูนขาว) เพื่อให้เกิดเป็นตะกอนของแคลเซียมคาร์บอเนตและแมกนีเซียมคาร์บอเนต

2. น้ำกระด้างถาวร

2.1 การเติมโซเดียมคาร์บอเนต (Soda ash, Na_2CO_3) เมื่อเติมโซเดียมคาร์บอเนตจะเกิดปฏิกิริยาของคาร์บอเนตไอออนกับไอออนของโลหะ Ca^{2+} และ Mg^{2+} ได้ ตะกอนของแคลเซียมคาร์บอเนตและแมกนีเซียมคาร์บอเนต ตามลำดับ

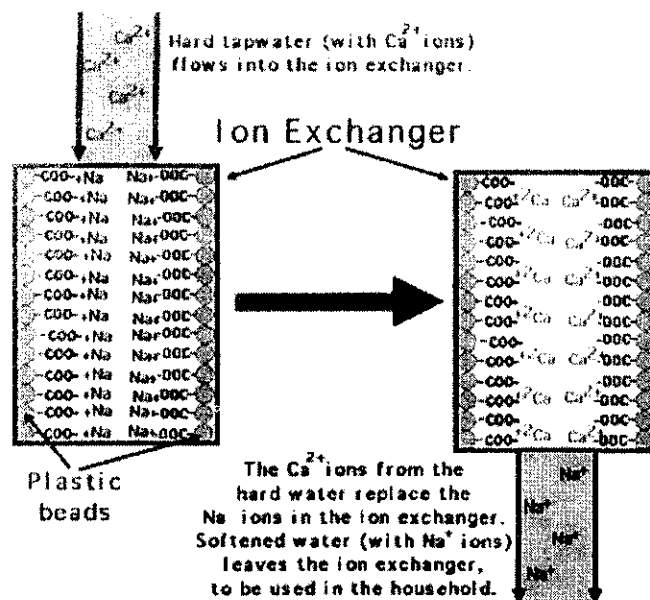
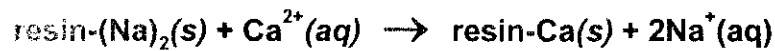

แม้โซเดียมไอออนจะยังคงอยู่ในน้ำ แต่พบว่าไม่มีผลต่อความสามารถในการกำจัดสิ่งสกปรกของสบู่

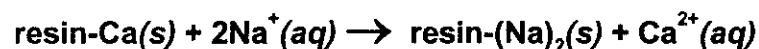
2.2 กระบวนการแลกเปลี่ยนไอออน (Ion exchange) เกิดการแลกเปลี่ยนไอออนแบบผันกลับได้ของไอออนในน้ำกระด้างและไอออนของสารในอนุภาคของแข็ง สำหรับอนุภาคของแข็งนี้อาจเป็นได้ทั้งสารประกอบอินทรีย์ที่เรียกว่าซีโอไลต์ (Zeolite) หรือสารสังเคราะห์ของสารประกอบอินทรีย์ประเภทพอลิ

น้ำกระด้าง

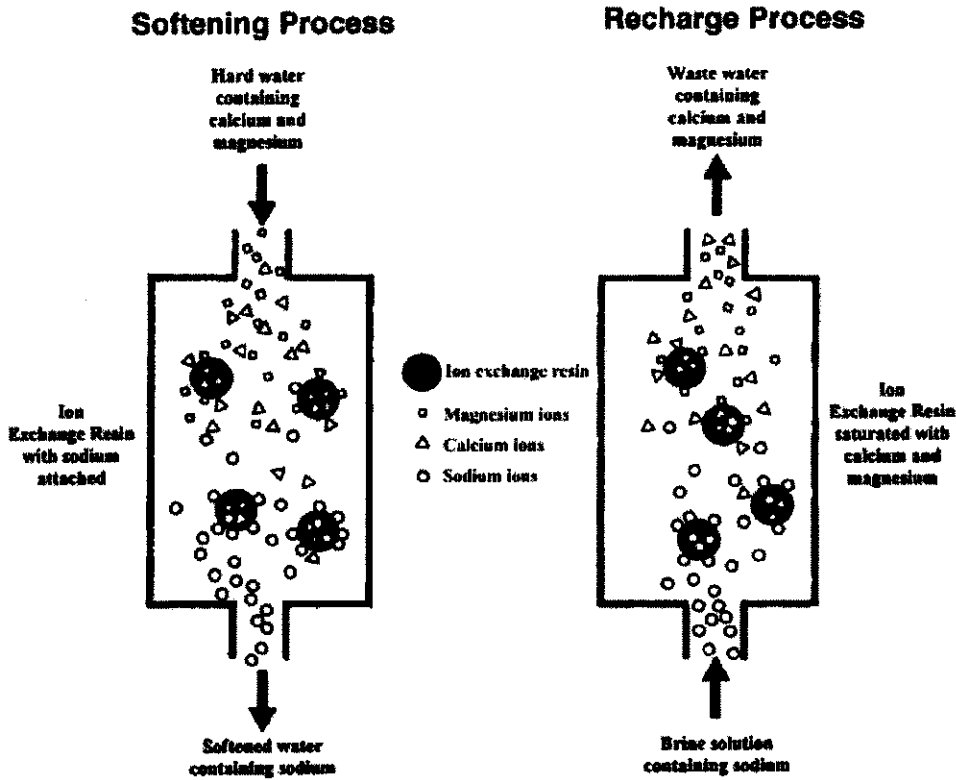
เมอร์ที่เรียกว่า เรซิน (Resin) ที่นิยมใช้ในปัจจุบันคือเรซิน การแลกเปลี่ยนไอออนจะเกิดขึ้นเฉพาะไอออนที่มีประจุเท่ากันและประเภทเดียวกันเท่านั้น สำหรับเรซินที่ใช้ในการกำจัดไอออนของแคลเซียมและแมกนีเซียมในน้ำกระด้างอาจจะใช้เรซินชนิดแลกเปลี่ยนแคตไอออนซึ่งอยู่ในรูปของเกลือ $R-SO_3Na$ หรือ $R-COONa$

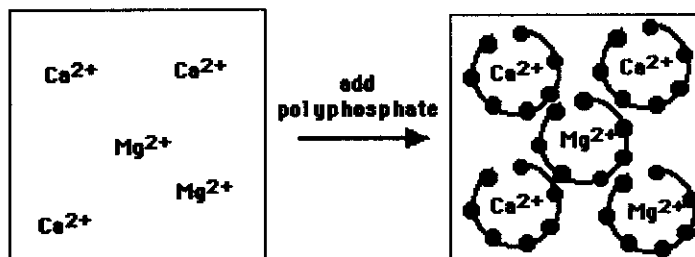
สำหรับเรซินที่ผ่านการแลกเปลี่ยนแล้ว สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก โดยการผ่านสารละลายเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ จะได้เรซินของเกลือโซเดียมกลับมาอีกครั้ง

1.1 การทำให้เกิดสารประกอบเชิงซ้อน (Complexation) โดยการเติมสารประกอบลงไปเพื่อให้ Ca^{2+} หรือ Mg^{2+} เกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่เสถียร เช่น EDTA NTA หรือเกลือโซเดียมของพอลิฟอสเฟต และสำหรับเกลือโซเดียมของพอลิฟอสเฟต สามารถเกิดสารประกอบเชิงซ้อนได้ดังสมการ

น้ำกระด้าง

โซ่ยาวของพอลิฟอสเฟต สามารถจับกับไอออนของโลหะเกิดสารประกอบเชิงซ้อนได้ ทำให้ไอออนโลหะที่มีอยู่ถูกล้อมด้วย โซ่ยาวของพอลิฟอสเฟต

ตอบคำถามก่อนการทดลอง

1. จงอธิบายถึงความแตกต่างทางกายภาพและทางเคมีของน้ำกระด้างและน้ำอ่อน
2. วิธีการกำจัดไอออนที่พบอยู่ในน้ำ ควรทำวิธีการใดอธิบาย
3. ระดับความกระด้างของน้ำ แบ่งออกได้กี่ประเภท อะไรบ้าง

อุปกรณ์และสารเคมี

1. ข้อนตักสาร
2. บีกเกอร์
3. หลอดทดลองขนาดใหญ่และขนาดเล็ก
4. หลอดหยด
5. บิวเรตพร้อมตัวยัด
6. ฐานและที่ตั้ง
7. ขวดรูปกรวย
8. สารละลายโซเดียมคลอไรด์ 0.1M (0.1M NaCl)
9. สารละลายแคลเซียมคลอไรด์ 0.1M (0.1M CaCl₂)
10. สารละลายแมกนีเซียมคลอไรด์ 0.1M (0.1M MgCl₂)
11. สารละลายแมกนีเซียมไนเตรด 0.1M (0.1M Mg(NO₃)₂)
12. สารละลายเฟอริกคลอไรด์ 0.1M (0.1M FeCl₃)
13. สารละลายอลูมิเนียมคลอไรด์ 0.1M (0.1M AlCl₃)
14. โซเดียมคาร์บอเนต (Na₂CO₃)
15. โซเดียมบอเรต (Na₂B₄O₇)
16. ไตรโซเดียมฟอสเฟต (Na₃PO₄)
17. สารละลายสบู่เจือจาง

18. แคลเซียมคาร์บอเนตชนิดเกรดรีเอเจนต์ (CaCO₃ reagent grade)
19. ¹ สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 0.5M (0.5M HCl)
20. ² สารละลายบัฟเฟอร์ พีเอช 10
21. สารละลายอีดีทีเอ 0.01 M (0.01M EDTA)
22. อินดิเคเตอร์ เอริโอโครมแบล็คที (Eriochrome Black T)

วิธีการทดลอง

ตอนที่ 1 ทดสอบความกระด้างด้วยสารละลายสบู่

นำสารละลายชนิดต่าง ๆ ในตาราง ใส่หลอดทดลองขนาดใหญ่ อย่างละ 5 มิลลิลิตร เติมสารละลายสบู่ลงไปทีละหยด (นับจำนวนหยดทุกครั้งที่ได้) เขย่าให้สารละลายเข้ากัน เติมต่อไปอีกจนกระทั่งเกิดฟองที่เสถียรอย่างน้อย 1 นาที บันทึกผลการทดลอง

ประเภท	จำนวนหยดของสบู่	การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
น้ำประปา		
น้ำกลั่น		
0.1M NaCl		
0.1M MgCl ₂		
0.1M Mg(NO ₃) ₂		
0.1M FeCl ₃		
0.1M AlCl ₃		

¹ ชั่ง Na₂H₂EDTA.2H₂O มา 1.8 กรัม. ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 500 มล. เติมน้ำกลั่นประมาณ 200 มล. เขย่าจนกระทั่งสารละลายเป็นเนื้อเดียวกัน นำ MgSO₄.7H₂O 0.06 กรัม ใส่ลงไป เติมน้ำกลั่นจนมีปริมาตร 500 มล. (MgSO₄ ช่วยทำให้ Erio T ทำงานได้ดีขึ้น)

² เตรียมจาก NH₄Cl 6.8 กรัม ละลายด้วย 57 มล.ของ สารละลายเข้มข้นแอมโมเนีย เจือจางด้วยน้ำกลั่นจนมีปริมาตร 100 มล. ในขวดวัดปริมาตร

ตอนที่ 2 ทดสอบความกระด้างโดยเทคนิคการไทเทรต ของ EDTA

1.1 หาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลาย EDTA

1. ชั่งแคลเซียมคาร์บอเนต เกรด A.R. ด้วยเครื่องชั่งละเอียด 0.1000 กรัม ใส่บีกเกอร์ขนาด 50 มล.
2. ละลายด้วยสารละลายกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.5M ที่เล็กน้อยๆ จนของแข็งละลายหมด เทใส่ขวดวัดปริมาตรขนาด 100 มล. ล้างบีกเกอร์ด้วยน้ำกลั่น ใส่รวมลงในขวดวัดปริมาตร (ทำ 2 ครั้ง) แล้วเติมน้ำกลั่นให้มีปริมาตรครบ 100 มล.
3. บีบเปิดสารละลายในข้อ 2 มา 25 มล. ใส่ขวดรูปกรวย เติม 3 มล.ของสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 10 แล้วหยด Eriochrome Black T จำนวน 3 หยด
4. นำมาไทเทรตกับสารละลาย EDTA ที่บรรจุอยู่ในบิวเรต จนสีของสารละลายเปลี่ยนจากสีไวน์แดงเป็นสีน้ำเงิน บันทึกผลการทดลอง
5. ทำการทดลองซ้ำข้อ 3 - 4 อีกครั้ง แล้วนำไปคำนวณหาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลาย EDTA

1.2 หาความกระด้างของน้ำ

1. บีบเปิดน้ำตัวอย่างมา 100 มล. ใส่ขวดรูปกรวยขนาด 250 มล. เติม 3 มล.ของสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 10 แล้วหยด Eriochrome Black T ลงไปจำนวน 3 หยด
2. นำไปไทเทรตกับสารละลาย EDTA
3. ทำการทดลองซ้ำอีกครั้ง แล้วคำนวณหาความเข้มข้นของ CaCO_3

ตัวอย่าง นำน้ำประปาปริมาตร 100 มล.เติมสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 10 จำนวน 5 มล. แล้วหยด Eriochrome Black T ลงไป 3 หยด เมื่อนำไปไทเทรตกับสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.01M สารละลายเปลี่ยนสีจากสีไวน์แดงเป็นสีน้ำเงินเมื่อใช้สารละลาย EDTA ไป 12.5 มล. จงหาความกระด้างของน้ำ (MW ของ $\text{CaCO}_3 = 40 + 12 + 16(3) = 100$ กรัมต่อโมล)

จากสมการไอออนของโลหะ (M^{2+}) 1 โมล จะทำปฏิกิริยาพอดีกับสารละลาย EDTA (H_2Y^{2-}) 1 โมล

$$\begin{aligned} \text{จำนวนโมลของ } \text{M}^{2+} &= \text{จำนวนโมลของ } \text{H}_2\text{Y}^{2-} \\ &= \frac{0.010\text{M} \times 12.50\text{mL}}{1000} \\ &= 1.25 \times 10^{-4} \text{ โมล} \end{aligned}$$

ดังนั้น น้ำประปา 1000 มล. จะมีไอออนของโลหะ

$$\begin{aligned} &= \frac{1000 \times 1.25 \times 10^{-4}}{1000} \text{ โมล} \\ &= 1.25 \times 10^{-3} \text{ โมล} \\ &= 1.25 \times 10^{-3} \times 100 \text{ กรัม} \\ &= 125 \text{ มิลลิกรัม} \end{aligned}$$

น้ำประปามีไอออนของโลหะ = 125 mg/L

ความกระด้างของน้ำ = 125 mg/L

หรือ = 125 ppm

ผลการทดลอง ตอนที่ 2

2.1 หาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลาย EDTA

น้ำหนักของ CaCO_3 ..... กรัม

จำนวนโมลของ CaCO_3 ..... โมล

ปริมาตรของสารละลาย CaCO_3 ที่เตรียม 100 มล.

ความเข้มข้นของ CaCO_3 ..... โมล/ลิตร

ในการไทเทรตแต่ละ flask จะใช้สารละลาย Ca^{2+} 25 มล.

จำนวนโมลของ Ca^{2+} ใน flask ..... โมล

ใช้อินดิเคเตอร์ .....

เปลี่ยนสีสารละลายจากสี ..... ไปเป็นสี .....

	Flask ที่ 1	Flask ที่ 2
1. ชีตปริมาตรก่อนไทเทรต		
2. ชีตปริมาตรหลังไทเทรต		
3. ปริมาตรของ EDTA ที่ใช้ (2-1) มล.		
4. ปริมาตรเฉลี่ยของ EDTA ที่ใช้ (มล.)		มล.
5. ความเข้มข้นของสารละลาย EDTA (โมล/ลิตร, M)		..... โมล

2.2 หาความกระด้างของน้ำ

ปริมาตรของน้ำตัวอย่างที่ใช้แต่ละครั้ง ..... มล.

ความเข้มข้นของ EDTA จาก 2.1 ..... โมล/ลิตร

ใช้อินดิเคเตอร์ .....

เปลี่ยนสีสารละลายจากสี ..... ไปเป็นสี .....

	Flask ที่ 1	Flask ที่ 2
1. ชีดปริมาตรก่อนไทเทรต		
2. ชีดปริมาตรหลังไทเทรต		
3. ปริมาตรของ EDTA ที่ใช้ (2-1) มล.		
4. ปริมาตรเฉลี่ยของ EDTA ที่ใช้ (มล.)		มล.
5. ³ จำนวนโมลของ EDTA ที่ใช้ (โมล) (=จำนวนโมลของไอออนในน้ำตัวอย่าง)		..... โมล

น้ำตัวอย่างที่ใช้ปริมาตร 100 มล. มีไอออนของโลหะ = ... โมล

ในน้ำ 1000 มล. จะมี ไอออนของโลหะ = ...

= ..... โมล

ความกระด้างของน้ำ 1 ลิตร เทียบไอออนของโลหะ กับ CaCO_3

ดังนั้นน้ำตัวอย่าง มีความกระด้าง = ...g/L

= .....mg/L

= .....ppm

น้ำตัวอย่างมีความกระด้างอยู่ในระดับ .....

ตอนที่ 3 การกำจัดความกระด้างของน้ำ

1. เตรียมน้ำกระด้าง

ใส่น้ำกลั่นประมาณ 20 มล. ลงในบีกเกอร์ขนาดเล็ก เติม CaCl_2 และ $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$ อย่างละ 5 หยด

2. ตวงน้ำกระด้างในข้อ 1 ใส้หลอดทดลองขนาดเล็ก 4 หลอด หลอดละ

3 มล. แล้วเติมสารต่อไปนี้ปริมาณเล็กน้อยลงไปในหลอดทดลอง

หลอดที่ 1 Na_3PO_4 หลอดที่ 2 Na_2CO_3

หลอดที่ 3 $\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7$ หลอดที่ 4 $(\text{NaPO}_3)_6$

³ จำนวนโมล EDTA = ความเข้มข้นของ EDTA × ปริมาตรของ EDTA ที่ใช้

น้ำกระด้าง

3. เขย่าหลอดทดลอง นำไปเซนติฟิวก์ แยกน้ำใสหลอดทดลองใหม่
4. นำหลอดทดลองในข้อ 3 เดิมสารละลายสบูกลงไปที่ละหยด สังเกตการเปลี่ยนแปลง เขย่า นับจำนวนหยดที่ทำให้สารละลายเกิดฟองที่เสถียรประมาณ 1 นาที บันทึกผลการทดลอง

ผลการทดลอง ตอนที่ 3

สารลดความกระด้างของน้ำ	จำนวนหยดของน้ำสบู่	ลักษณะของตะกอน
Na_3PO_4		
Na_2CO_3		
$\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7$		
$(\text{NaPO}_3)_6$		

ตอบคำถาม

1. เมื่อสบู่ทำปฏิกิริยากับไอออนของโลหะต่อไปนี้ จะได้สารผลิตภัณฑ์เป็นอะไร (สูตรทั่วไปของสบู่ = $\text{C}_{17}\text{H}_{35}\text{COONa}$)
  - 1.1 แมกนีเซียมไอออน
  - 1.2 อลูมิเนียมไอออน
2. เขียนสมการที่เกิดขึ้นระหว่างไอออนของโลหะแคลเซียมกับอินดิเคเตอร์ Erio T และนำสารผลิตภัณฑ์ที่ได้มาไทเทรตกับสารประกอบ EDTA
3. จงเขียนสมการที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนไอออนของแคลเซียมไอออนในน้ำกระด้าง กับสารลดความกระด้างต่อไปนี้
  - 3.1 โซเดียมฟอสเฟต (Na_3PO_4)
  - 3.2 โซเดียมคาร์บอเนต (Na_2CO_3)
  - 3.3 โซเดียมเทตระโบเรต ($\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7$)
4. ในการกำจัดน้ำกระด้างชั่วคราวทำได้อย่างไร จงอธิบาย